

perioden fra traktatens underskrivelse til dens ikrafttrædelse, mellem Fællesskabet og de respektive tredjelande med henblik på ikrafttrædelse samtidig med tiltrædelsestraktaten.

I art. 118 opregnes en række principper, der skal iagttages ved forhandlingerne med de pågældende tredjelande. Disse principper tilsigter dels at etablere en enhedsordning for Fællesskabets forhold til disse tredjelande, dels at sikre ens rettigheder og forpligtelser for alle medlemslande i relation til disse lande*).

Overgangsforanstaltningerne må endelig i henhold til art. 118 ikke medføre, at tredjelande indrømmes en mere gunstig behandling af Grækenland end EF-(9)-landene, ligesom de heller ikke må medføre, at Grækenland behandler ovennævnte præferencelande mindre gunstigt end andre tredjelande.

Art. 119 regulerer det tilfælde, at der ikke i interimperioden indgås de forudsete tillægsprotokoller med de berørte tredjelande. Dette vil i givet fald medføre, at medlemslandene ikke har ens rettigheder og forpligtelser i relation til de respektive tredjelande, og at Fællesskabet som følge heraf ikke vil være i stand til at anvende en enhedsordning for relationerne til de berørte tredjelande, jfr. art. 118. Fællesskabet træffer i henhold til art. 119 de fornødne foranstaltninger, hvis en sådan situation skulle opstå. Grækenland indrømmer dog under alle omstændigheder fra tiltrædelsen præferencelandene mestbegunstigelsesbehandling i henhold til GATT's regler herom.

I art. 120 opregnes de lande, med hvilke Fællesskabet har indgået aftaler, der er omfattet af ovenstående regler, og det fastslås, at art. 118-119 vil finde tilsvarende anvendelse på eventuelle fremtidige aftaler med tredjelande i Middelhavsområdet. Reglen vil i givet fald få betydning for en fremti-

dig aftale mellem Fællesskabet og Jugoslavien.

3. AVS-landene.

Artiklerne 121-122 vedrører forbindelserne med de af Lomé-konventionen omfattede stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet.

Art. 121 fastsætter, at den bestående Lomé-konvention og aftalen om EKSF-varer af 28. februar 1975, som begge udløber 1. marts 1980, ikke finder anvendelse på Grækenland. Bestemmelsen ville kunne få praktisk betydning, såfremt Lomé II-konventionen ikke skulle være trådt i kraft ved Grækenlands tiltrædelse den 1. januar 1981.

Grækenland vil fra tiltrædelsen anvende bestemmelserne i den nye Lomé II-aftale, såfremt denne træder i kraft senest den 1. januar 1981. Der vil under alle omstændigheder skulle forhandles en tillægsprotokol hertil efter samme principper, som for de i artiklerne 118-119 nævnte protokoller, jfr. art. 122.

4. Tekstiler.

I art. 123 fastslås, at Grækenland fra tiltrædelsen anvender reglerne i det såkaldte »multifiberarrangement«, som Fællesskabet har tiltrådt under GATT, samt de bilaterale aftaler med en række tekstilproducerende lande, som Fællesskabet har indgået inden for rammerne af dette arrangement.

I interimperioden skal Fællesskabet indgå tilpasningsprotokoller med de berørte tredjelande for at indpasse Grækenland i aftalerne, som bl.a. fastsætter årlige importkvoter og vækstprocenter for særligt følsomme tekstilvarer såvel for EF som helhed som for de enkelte EF-lande.

Såfremt tilpasningsprotokollerne ikke er afsluttet inden græske tiltrædelse, skal Fællesskabet træffe de fornødne foranstaltninger, især med henblik på at undgå handelsforvridninger.

*) Det drejer sig om associeringsaftalen med Tyrkiet, aftaler under den »globale middelhavspolitik« samt frihandelsaftalerne med EFTA-landene, således at i alt flg. 19 lande er berørt:

Algeriet, Cypern, Egypten, Finland, Island, Israel, Jordan, Libanon, Malta, Marokko, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige, Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Østrig.